

Rozjímanie na piatok 33. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na piatok 33. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: očistiť
chrám pre modlitbu; Cirkev je
chrámom pre svet; spolu s
Kristom sme živými kameňmi
Cirkvi.

POČAS SVOJHO POBYTU V

Jeruzaleme Ježiš každý deň vyučoval
v chráme. Bolo to miesto stretnutia s
Bohom prostredníctvom modlitby a
obety; bol to symbol Jahveho
ochrany, jeho prítomnosti. Pán je
vždy pripravený vypočuť svoj ľud a

pomôcť tým, ktorí k nemu
prichádzajú v núdzi. Boh chce
prebývať medzi ľuďmi, aby ľudia
mohli nájsť Boha.

Pán tam išiel v sprievode apoštolov s
radosťou Syna, ktorý sa prichádza
modliť do domu svojho Otca.
Atmosféra však nebola vždy
najpriaznivejšia pre modlitbu.
Dynamika, ktorá sa vytvorila kvôli
obetiam predpísaným v zákone,
spôsobila, že chrám – a najmä jeho
obrovské priestranstvo – vyzeral skôr
ako miesto obchodu. Nie je ťažké
predstaviť si krik, pohyb ľudí a
zvierat.

Pri jednej takejto návšteve sa Ježiš
rozhodol „vyháňať predavačov a
povedal im: *Napísané je: „Môj dom
bude domom modlitby“*“ (Lk 19,
45-46). Táto scéna musela byť
šokujúca. A s týmto obrazom na
zreteli si môžeme uvedomiť, že aj my
„sme chrámy Ducha Svätého: ja som

chrám, Boží Duch je vo mne (...). Aj my sa musíme neustále očisťovať, pretože sme hriešnici: očisťovať sa modlitbou, pokáním, sviatosťou zmierenia, Eucharistiou“[1].

CHRÁM, v ktorom prebýva Boh, nie je len budova postavená našimi rukami. Chrámom je predovšetkým Kristovo telo, teda Cirkev: Cirkev prijíma Božiu prítomnosť. „To, čo bolo predobrazom starovekého chrámu, sa mocou Ducha Svätého uskutočňuje v Cirkvi: Cirkev je *dom Boží* (...). Ak si položíme otázku: kde môžeme nájsť Boha, kde môžeme vstúpiť do spoločenstva s ním prostredníctvom Krista, kde môžeme nájsť svetlo Ducha Svätého, ktoré osvieti náš život? Odpoveď znie: v Božom ľude, medzi nami, ktorí sme Cirkev“[2].

Samozrejme, my ľudia môžeme „zatemniť čistú tvár Cirkvi“[3], pretože hoci je to ľud posvätený Kristom, je zložený z krehkých stvorení. Svätý Josemaría poznamenal, že „tento zdanlivý rozpor označuje jeden aspekt tajomstva Cirkvi. Cirkev, ktorá je božská, je aj ľudská, pretože ju tvoria ľudské bytosti a ľudské bytosti majú chyby (...). Náš Pán Ježiš Kristus, ktorý založil svätú Cirkev, očakáva od členov tohto ľudu, že sa budú neustále usilovať o svätosť (...). V Kristovej neveste človek zároveň vníma zázrak cesty spásy a biedu tých, ktorí po nej kráčajú“[4]. Cirkev je v živote každého kresťana chrámom pre celý svet. Preto chceme s Božou pomocou čo najtransparentnejšie zjavovať Boha, ktorý chce byť v nás prítomný.

KRISTOVA CIRKEV je postavená zo „živých kameňov“ (1 Pt 2, 5), z ktorých prvý, ten, ktorí „ľudia síce zavrhli, ale pred Bohom je vyvolený a vzácny“ (1 Pt 2, 4). A tým kameňom je Ježiš. Zároveň je každý pokrstený človek „živým kameňom“ na budovanie „duchovného domu, svätého kňazstva, aby ste prinášali duchovné obety, príjemné Bohu skrze Ježiša Krista“ (1 Pt 2, 5). Dlhé rituály a zvieracie obety už nie sú potrebné. Hlavnou obetou, ktorú Boh očakáva, je každodenné odovzdávanie nášho života zjednoteného s Kristovým životom: to je „čistá, nepoškvrnená a svätá obeta“[5], hostia príjemná v Božích očiach.

Pán si želá, aby chrám nášho srdca nebol, ako hovorí svätý Ambróz, „domom obchodníkov, ale svätosti“[6]. S očisťovaním chrámu nás Ježiš pozýva očistiť naše úmysly, aby naše hľadanie Boha bolo čo

najautentickejšie. Aby sa srdce stalo domom modlitby, potrebujeme odstrániť hluk, zhon, a to tým, že si nájdeme chvíle vnútorného ticha, v ktorých budeme kontemplovať Ježiša. Práve v tomto tichu sa nenápadne dejú veľké veci, veľké zmeny pre náš život a naše okolie.

Vyjadruje to hymnus z dnešnej Liturgie hodín: „Kamkoľvek kresťan ide, / nie je tam samota, ale láska, / lebo nosí celú Cirkev / vo svojom srdci, / a vždy hovorí *my*, / aj keď hovorí *ja*“. A v strede tohto *my* je Mária, chrám Ducha Svätého a Matka Cirkvi: prihovára sa za nás, aby náš život bol každým dňom svätejší a šťastnejší: lepší živý kameň chrámu, ktorým je jej Syn.

[1] František, *Homília*, 22-XI-2013.

[2] František, *Audiencia*, 26-VI-2013.

[3] Svätý Josemaría, *Vernost' Cirkvi*, bod 19.

[4] *Ibid.*, bod 23.

[5] *Rímsky misál*, Prvá eucharistická modlitba.

[6] Svätý Ambróz, komentár k tejto pasáži v *Catena aurea*.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/piatok-33-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/piatok-33-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (23.03.2026)